

BAKA ISTVÁN

Ady Endre vonatán

*Hová robog ez a vonat ki tudja
az alkony fellegei mint asszonyi öl
piros redői szétnyílnak magába
fogad az éj és robogunk tovább ki
tudja hogy hívó milyen éjszakába
micsoda anyaméh micsoda város
micsoda óceán magzatvize
micsoda ringás vérpiros homály vár
ki tudja istenem ki tudja
csak robogunk tovább a semmibe*

*Hová robog ez a vonat ki tudja
fekete szűz égő vörös szemekkel
fekete csapzott hajzata vonódik
utána sátán vasszüze hívó fut
ki tudja talán csak a sínek
de ki tudhatja hogy a sínek is
hol csavarodnak föl a semmibe
aludni kellene igen aludni
talán ha elszívnék egy cigarettát
egy korty ital talán segítene
tán elaludnék ha egy asszony árnya*

*a fülke függönyén átkéklene
de az is lehet rajtam kívül már a
vonaton nem utazik senki se.*

*Hová robog ez a vonat ki tudja
az állomások régen elmaradtak
megfulladok de zárva minden ablak
robogunk a földszűrű éjszakába
a záporba holtak zilált hajába
szikra száll vagy széttört csontok szilánkja
ki tudja istenem ki tudja
s ki tudja hogy kik ülnek itt velem
mint röntgenképen áttetszik az arcuk
hol szálltak fel s mért nem szól senki sem
csak mosolyognak s áttetsző kezükben
fojtó illatú súlyos koszorúk
ki tudja hogy a vonat hova fut
meddig fúródik a párnás sötétbe
mint rozsdás szög a Krisztus tenyerébe
talán aludni kellene igen
nem tarthat már nagyon soká az út
hamarosan megérkezem*

Balogh Márton Attila a szép hangú fiú jelzőt kapta feljegyzéseimben, neki is pontosabban látni, és bátrabban láttatni kell még megtanulni, de neki is, mint a találkozó valamennyi résztvevőjének érdemes tovább dolgoznia.

Kádár Noéminek a Baka-versben, a *Most*-ban sikerül a Baka-féle erős képiséget megjeleníteni, és egy egységes, feszült hangulati-gondolati egység mentén elrendezni a vers anyagát. Király László *Vadásztánc* című versében ráérezett az egységes beszédflow mint a vers zenei összefogásának eszköze fontosságára. Hadzsi Ádám lett a verseny első helyezettje, versmondása a bensővé tett gondolatiság és a feszült drámaiság jegyeit mutatta. Ő mondta, s elég jól, a találkozó címadó versét az *Üzenet Új-Huligániából*-t, talán nagyobb falat volt számára, mint a jól ismert Reményik, *Az eredj, ha tudsz*, de tisztelen birkózott az anyaggal, nem adta föl. Érdeklődéssel várjuk, hogy az éppen érettségiző kazincbarcikai fiatalember hívó fejlődik.

Két felnőtt induló is megállta a helyét a találkozón, Demeter Annabella Székelykeresztúrról és Paulovics Tamás Szentesről. Más alkat mindkettő, de értékes produkcióval gazdagították a versenyt.

Külön kell szólnunk a Szabadkai Énekegyüttesről, az öt lány sajátos derűvel, természetes zenei érzéssel szólaltatta meg a megzenésített verseket, s pillanatok alatt a találkozó ked-